

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/470/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215207926
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2215207926.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. N. XXXX/X, XXX XX H. L., o zaplatenie 3.346,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 7C/242/2015-59 zo dňa 02. júna 2016, v zamietajúcej časti, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v časti o zaplatenie úroku vo výške 1,66 eur a úroku z omeškania vo výške 0,78 eur m e n í tak, že konanie sa v tejto časti zastavuje.

II. Vo zvyšnej napadnutej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania sa rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

III. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie odsekom I. výroku zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.346,68 eur spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.346,68 eur od 12.06.2013 do zaplatenia, to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, odsekom II. výroku vo zvyšku návrh zamietol a odsekom III. výroku rozhodol o trovách konania tak, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 200,50 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Právne odôvodnil rozsudok aplikáciou ust. § 497, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. k) a § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vecne tým, že úverová zmluva podlieha právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a neobsahuje nasledujúce náležitosti: - § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný dlhuje žalobcovi zostatok istiny poskytnutého úveru vo výške 3.346,68 eur. Preto súd podanej žalobe v časti o zaplatenie 3.346,68 eur vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.346,68 eur. Žalovaný sa dostal s plnením peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, je preto povinný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka vo výške dojednanej v Zmluve, t.j. vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny úveru vo výške 3.346,68 eur od 12.06.2013 do zaplatenia.

2. Ďalej si žalobca podaným návrhom uplatnil nárok na zaplatenie úroku 244,95 eur, pričom žalobca v žalobe neuviedol z akej sumy v akej výške a za akú dobu sú tieto úroky vypočítané. Ďalej si uplatnil úroky z omeškania v sume 4,97 eur a poplatky za upomienky 60 eur, pričom tieto sumy nie sú preukázané. Z prehľadu poskytnutia finančných prostriedkov a splácania však nijako nevyplýva suma žalobcom

tvrdených úrokov vo výške 244,95 eur, úrokov z omeškania a poplatkov za upomienky, keď tieto sumy v prehľade poskytnutia finančných prostriedkov a splácania uvedené nie sú, nie je možné sa k nim ani dopočítať na základe údajov uvedených v prehľade poskytnutia finančných prostriedkov a splácania.

3. Súd žalobu žalobcu v časti nezaplatených úrokov vo výške 244,95 eur, úrokov z omeškania vo výške 4,97 eur a poplatkov za upomienky vo výške 60 eur zamietol ako nedôvodný, pretože žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie týchto nárokov.

4. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa zásady úspechu vo veci v zmysle § 142 ods. 1 OSP. Úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania titulom súdneho poplatku 200,50 eur podľa položky 1, písm. a) Sadzovníka súdnych poplatkov.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, kde súd žalobu zamietol podal odvolanie žalobca a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uviedol, že je síce pravdivé tvrdenie súdu, že špecifikácia vyčísleného úroku a úroku z omeškania v žalobnom návrhu chýba, avšak na výzvu súdu žalobca podaním zo 14.10.2015 uvedené nároky podrobne a preskúmateľne špecifikoval. Uviedol, ako pri výpočte vyčíslených súm postupoval a tiež uviedol, z akej sumy, v akej výške a za akú dobu sú uvedené nároky vypočítané. Žalobca teda svoju povinnosť tvrdenia uniesol, nároky riadne špecifikoval a nebolo dôvodné tieto nároky zamietnuť z titulu ich chýbajúcej špecifikácie. Okrem uvedeného podaním (vyjadrením zo 14.10.2015) zobral návrh čiastočne späť, pričom o uvedenom súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nerozhodol. Vzhľadom k uvedenému má za to, že jeho odvolanie je dôvodné, a žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a jeho žalobnému návrhu (v zmysle vyjadrenia zo dňa 14.10.2015) vyhovel.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa je iba čiastočne dôvodné.

8. Predmetom nároku žalobcu bolo zaplatenie sumy 3346,68 eur, úrok 244,95 eur, úroky z omeškania 4,97 eur, úrok 17,90% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3346,68 od 12.06.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8% ročne a to z nezaplatenej istiny 3346,68 eur od 12.06.2013 do zaplatenia a nezaplatených úrokov 244,95 eur od 12.06.2013 do zaplatenia. Podaním zo dňa 14.10.2015 zobral žalobca návrh v časti úroku 1,66 eur a úroku z omeškania 0,78 eur späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3346,68 eur, úrok 243,29 eur, úroky z omeškania 4,17 eur, úrok 17,90% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3346,68 od 13.06.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8% ročne a z nezaplatenej istiny 3346,68 eur od 13.06.2013 do zaplatenia a nezaplatených úrokov 243,29 eur od 13.06.2013 do zaplatenia. Svoj nárok si odvodzoval z titulu úverovej zmluvy č. 50/233/12.

9. Súd prvej inštancie čiastočne žalobe vyhovel, keď zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.346,68 eur spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.346,68 eur od 12.06.2013 do zaplatenia.

10. Žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie v časti, kde súd žalobu zamietol z dôvodu, že súd nezohľadnil ich špecifikáciu úrokov vo vyjadrení zo dňa 14.10.2015 a čiastočné späťvzatie návrhu.

Preto je predmetom prieskumu odvolacieho súdu posúdenie správnosti rozhodnutia, v napadnutej zamietajúcej časti.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/20010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12. Podľa úverovej zmluvy č. 50/233/12 zo dňa 17. apríla 2012 žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 3.500 eur, pričom úver sa zaviazal žalovaný zaplatiť v 96 mesačných splátkach po 68,82 eur, pri dohodnutej úrokovej sadzbe 17,90% p.a..

13. Už súd prvej inštancie uviedol, že úverová zmluva podlieha právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o a spotrebiteľských úveroch a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorú skutočnosť odvolateľ nenamietal. Hoci súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie žaloby tým, že žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie týchto nárokov, tiež poukázal na to, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. a preto podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k). Posúdiac vyššie citované ustanovenie, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Zmluva neobsahovala rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá *expressis verbis* vyplývala z vyššie cit. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Keďže potom s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, v zmysle citovaného ust. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, je nevyhnutné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa dokladov predložených žalobcom, žalovanému bolo poskytnutých 3.500 eur, z ktorých žalobcovi uhradil 153,32 eur, preto súd správne návrh žalobcu v časti o priznanie úrokov z úveru (v ktorej nebol návrh vzatý späť) a poplatkov zamietol.

16. Podľa § 120 ods. 1 OSP, platného a účinného v čase rozhodnutia súdom prvej inštancie, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

17. Podľa § 132 OSP, platného a účinného v čase rozhodnutia súdom prvej inštancie. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

18. Citované ustanovenia zakotvujú dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Strana ktorá, ktorý neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonával bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

19. Pokiaľ ide úroky z omeškania uplatňované žalobcom vo výške 4,17 eur z nezaplatených úrokov vo výške 243,29 eur, súd prvej inštancie správne konštatoval, že nárok žalobcu v tejto časti nebol preukázaný. Nakoľko úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nemohol žalobcovi vzniknúť ani

nárok na úroky z omeškania z vyčíslených úrokov 243,29 eur. Žalobca ani svojou špecifikáciou uvedenou vo vyjadrení zo dňa 14.10.2015 nepreukázal, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením tak, aby žalobcovi vznikol nárok na predmetné úroky z omeškania, pričom tieto si vyčíslil zo splátok, ktorých výška však nemohla byť správna vzhľadom k už vyššie uvedenému. Preto argumentácia žalobcu v tom, že svoju povinnosť tvrdenia uniesol, nároky riadne špecifikoval neobstojí a bolo dôvodným návrh v uvedenej časti zamietnuť.

20. Preto vzhľadom k vyššie uvedenému v hore uvedenej napadnutej časti (až na úrok 1,66 eur a úrok z omeškania 0,78 eur, kde žalobca zobral návrh späť) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Dôvodnými však boli námietky odvolateľa pokiaľ namietal to, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho čiastočnom späťvzatí žaloby.

22. Z obsahu vyjadrenia žalobcu zo dňa 14.10.2015 vyplýva, že žalobný návrh v časti o zaplatenie úrokov vo výške 1,66 eur a úrokov z omeškania vo výške 0,78 eur berie späť.

23. Nakoľko súd prvej inštancie nesprávne procesne postupoval ak o uvedenom späťvzatí rozhodol tak, že návrh i v tejto časti zamietol, bolo dôvodným, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP v uvedenej časti zmeniť. Vzhľadom k tomu, žalovaný napriek tomu, že bol vyzvaný, aby sa vyjadril či súhlasí so späťvzatím návrhu v uvedenej časti a so zastavením konania, tým, že na uvedenú výzvu nereagoval, pasivitu žalovaného je potrebné vyložiť tak, že žalovaný neprejavil nesúhlas so späťvzatím žaloby a preto odvolací súd konanie v uvedenej časti zastavil.

24. V odvolacom konaní v prevažnej miere úspešnému žalovanému vznikol nárok podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP na náhradu trov konania voči v odvolaní v prevažnej miere neúspešnému žalobcovi. Z dôvodu, že žalovaný ale preukázateľne a účelne nevynaložil žiadne výdavky v súvislosti s týmto konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

25. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).